

ಕರುಣ

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಬಾಲಕ ಹಸನ್‌ರನ್‌(ರ) ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಓವರ್ ಸಹಾಬಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆಗನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೇಡಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್(ಸ)! ನನಗೆ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಎಂದೂ ಅವರನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿಲ್ಲ.” ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು,

«مَنْ لَا يَرْحَمْ لَا يُرْحَمْ» (متفق عليه)
“ಯಾರು ಕರುಣ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮೇಲೂ ಕರುಣ ತೋರಲಾಗದು.” (ಮುತ್ತಫ್ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಸಹಜರರಿಗೆ ಓವರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಳಲಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಅತೀವ ದಾಹವೂ ಆಯಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನು ನೀರು ಕುಡಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ನಿಂತನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ದಾಹಾದಿಕ್ಕದಿಂದ ಅದರ ನಾಲಗೆಯು ಹೊರ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ತನ್ನ ದಾಹ ತಣೆಸಲು ಒದ್ದು ಮಣಿನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಯಾರಿದ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ದಾಹವು ನೆನಪಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೂ ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾವಿಗೆ ಇಳಿದನು. ತನ್ನ ಚರ್ಮದ ಕಾಲುಚೀಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ತಂದು ನಾಯಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದನು. ಆತನ ಈ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಬಂತು ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗತ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೇಳಿದರು, “ಯಾ ರಸೂಲಲ್ಲಾಹ್(ಸ)! ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಸದ್ರತ್ನನೆ ತೋರಿದರೂ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆಯೇ?” ಪ್ರವಾದಿವಯರೆಂದರು(ಸ), “ಹೌದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗೂ ನೀರು ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ.” (ಬುಖಾರಿ)

ಕರುಣೆಯ ಗುಣವು ಒಂದು ಸಭ್ಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ವಿನಯವಂತಿಕೆ, ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯು ಅದರ ಸ್ವಷ್ಟ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿವೆ. ಓವರ್ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಮೃದು ಹೃದಯಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂಥಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಒಳಿತನ್ನೆಸಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವಶ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬಡ-ಬಗ್ಗರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಅನಾಧರು ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರ ಕಣ್ಣೀರೊರೆಸುತ್ತಾನೆ. ಓವರ್ ಕವಿ ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ,

ಯಾರದೋ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಜೂರಿ ಬಿಡ್ಡಾಗ ನಾನು ಚಡಪಡಿಸಿದ್ದೆ
ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತದ ನೋವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದೆ!

ಕರುಣೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ ﴾٤٦﴾ الأَنْعَامُ

“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 6: 54)
ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾನೆ,

﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِ ﴾٦٤﴾ يُوسُفُ

“ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಕ್ಷಕನು ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕರುಣಾಳುವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 12: 64)

ಓವರ್ ಮುಸ್ಲಿಮನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಲಾಹಿರ್ರಹಮಾನಿರ್ಹಿಮ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನು ಸರ್ಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಅಶ್ವನ ಮೇಲೆ ‘ನನ್ನ ಕರುಣೆಯು ನನ್ನ ಕ್ಷೋಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಬರೆದಿಟ್ಟನು.” (ಮುತ್ತಫ್ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರುಣೆಯು ಅಪಾರವಾದುದು. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಎಷ್ಟೇಂಬುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ,

﴿ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكُتُبُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ ﴾ ﴿ ١٥٦ ﴾ **الأعراف:**

“ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕರುಣೆಯು ಸರ್ವವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗಾಗಿ ಲಿಖಿತಗೊಳಿಸುವೆನು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 7: 156)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನು ಕರುಣೆಯ ನೂರು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. 99 ಭಾಗವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಇದೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರಗೆಂದರೆ ಒಂದು ಜಾನುವಾರು ಕೂಡ ತನ್ನ ಮರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು ತನ್ನ ಗೊರಸನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇದೇ ಕರುಣೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದಾಗಿದೆ.” (ಮುತ್ತಫ್ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಗುಣವು ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ,

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عِنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ ﴾

﴿ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿ ١٢٨ ﴾ **التوبه:**

“ನೋಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಓವ್ರ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮವರಿಂದಲೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನಷ್ಟ ಹೊಂದುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವಶ್ವಲರೂ ಕರುಣಾಳುವೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 9: 128)
ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾನೆ,

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ ﴿ ١٠٧ ﴾ **الأنبياء:**

“ಪ್ರೇಗಂಬರರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಕಲ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಹಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 21: 107)
ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾನೆ,

﴿ فِيمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لِنَتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظَالًا غَلِظًا أَلْقَلِبَ لَا تَنْفُضُوا مِنْ حَوْلِكَ ﴾ ﴿ ١٥٩ ﴾ **آل عمران:**

“(ಈ ಪ್ರೇಗಂಬರರೇ,) ನೀವು ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾಕೃಪೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಕರಿಣ ಸ್ವಭಾವಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲೆದೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಿದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಿಂದ ಚದುರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 3: 159)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಕುರಿತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಾತೆ ಆಯಿಶಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀಯರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ.” (ಅಹ್ವಾ)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್‌ರ ಮರಣದ ವೇಳೆ ಮಗುವನ್ನು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ದುಃಖಾತೀರೇಕದಿಂದ ಅವರ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕಂಬನಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಬ್ದುರರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಜೀಫ್(ರ) ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಯಾ ರಸೂಲಾಲ್ಲಾಹ್(ಸ)! ನೀವು (ಅಭುವುದೇ)?” ಆಗ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಇಂತೆಂದರು, “ಹೌದು ಇಬ್ರಾಹಿಮ್! ಇದು ಕರುಣೆಯ

ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲ್ಲಾಗಳು ಅಳುತ್ತವೆ, ಹೃದಯವು ದುಃಖತಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್! ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ರೋದಿಸುತ್ತಿದೆ.”

ಪ್ರಾದಿವಯರ(ಸ) ಪ್ರೀತಿ-ಕರುಣೆಯ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ, ನಮಾರ್ಮು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ದೀರ್ಘ ನಮಾರ್ಮು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವರ ಮನ ಹಾತೋರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಾರ್ಮು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಮನುವಿನ ಅಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನಮಾರ್ಮನ್ನು ಹೃಸ್ವಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು(ಸ) ಸ್ವತಃ ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ, “ನಾನು ದೀರ್ಘ ನಮಾರ್ಮು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಯಾರದಾದರೂ ಮನು ಅಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸಿದರೆ, ಅದರ ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ, ನಮಾರ್ಮನ್ನು ಹೃಸ್ವಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.” (ಮುತ್ತಫ್ಕಾ ಅಲ್ಯೆಹಿ)

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾದಿವಯರ(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು,

«اَرْحَمْ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْ كُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ» (طبراني ، حاكم)
“ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿರಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವವನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರುವನು.” (ತಬ್ವಾನಿ, ಹಾಕಿಮ್)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿರುವರು, “ಪ್ರೀತಿ-ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಿಮರೂ ಒಂದು ದೇಹದಂತಿರುವರು. ದೇಹದ ಒಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ರೋಗ ಬಾಧಿಸಿದರೆ, ಇಡೀ ದೇಹವು ಜ್ಞರದಿಂದ ಬಳಲುವುದು.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಜೀವನವು ಪ್ರೀತಿ-ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇತರರ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮಾತಾಪಿತರೊಡನೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರೀತಿ-ಕರುಣೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೇವಕರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುನೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಅಂಥನೊಬ್ಬನು ರಸ್ತೆ ದಾಟುವುದು ಕಂಡರೆ, ತಕ್ಷಣವೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹೋಗಿ ಕೈ ಹಿಡಿದು ದಾಟಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸ್ವಯಂ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪರಲೋಕ ನಷ್ಟ ಹೊಂದದಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಸಣ್ಣ-ದೊಡ್ಡ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಸಂಕಷ್ಟಪುಂಟಾಗದಿರಲೆಂದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಮೀರಿದ ಹೋರೆಯನ್ನೂ ಹೇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದೇಹದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳಿಂದಲೂ ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜಾಗ್ರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ತಂಬಾಕು ಸೇವನೆಯು ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರವೆಂದು ಅರಿತು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು, ಅವನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗಿಡ-ಮರಗಳಿಗೂ ನಷ್ಟಪನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಈ ಭೂಮಿವಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ನಡೆದಾಡುವ ಮಾದರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕರುಣೆಯ ಈ ಮಹತ್ವದಿಂದಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾದಿವಯರ(ಸ) ಕಾರಿಣ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠರುಣೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ತಡೆದಿರುವರು ಹಾಗೂ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರದವನನ್ನು ಹೃದಯಹಿಂನನೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. “ನಿರ್ದಯಿಯೇ ಹೃದಯಹಿಂನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ” (ಅಬೂದಾವೂದ್, ತಿಮ್ರಿದಿ) ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿರುವರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, “ಇತರರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರದವನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಾಹನೂ ಕರುಣೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ” (ಮುತ್ತಫ್ಕಾ ಅಲ್ಯೆಹಿ) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ, ತನ್ನ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರದ ಮಹಿಳೆಯೋವಳಿನ್ನು ಪ್ರಾದಿವಯರ(ಸ) ನರಕವಾಸಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನಲು, ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೋರಗೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಓರ್ವ ನೈಜ ಮುಸ್ಲಿಮನು ನಿರ್ದಯಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಸಿದವನನ್ನು ಕಂಡು ತನಗೆ ಸಾದ್ಯವಿದ್ದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸದಿರಲು

ಅಧ್ವಾ ಸಂಕಷ್ಟೇಡಿತನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿರಲು ಅಧ್ವಾ ಅನಾಧನನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆ ನೇವರಿಸದಿರಲು ಓವರ್ ಸ್ಟ್ಯೂಡಿಸಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಹೃದಯಹೀನ ಅಧ್ವಾ ಕಲ್ಲು ಹೃದಯಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

* * * * *

www.Uzainfalahi.com